

ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΓΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Εγκώμιον εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν Γερουσαλήμ, καὶ εἰς τὸν Μακαριώτατον
Πατριάρχην Γεροσολύμων Κύρ Παῖσιν.

Αὐτὸ εἶναι δίκαιον νὰ θαυμάζωνται, καὶ νὰ ἐπαινῶνται Χώρας, καὶ Κάσρη εἰς
μεγαλειότητά, εἰς δυνατότητα, καὶ πλῆτον, καὶ πολυανθρωπότητά, δίκαιον
εἶχεν ἡ Βαβυλων ἐκείνη ἡ μεγάλη Χώρα νὰ θαυμάζεται, καὶ νὰ ἐπαινῶται,
καὶ διὰ ἄλλα πολλα πρᾶγματά, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δυνατά, καὶ σερεὰ Τείχην, ὅπως
ἐκτίσεν εἰς αὐτὴν ἐκείνη ἡ σοφωτάτη Βασίλισσα Σεμίραμις, καὶ περισσότερο ἀπὸ
αὐτὴν τὴν Βαβυλώνα ἔχει δίκαιον νὰ θαυμάζεται, καὶ νὰ ἐπαινῶται τὸ θαυ-
μασόν, καὶ μεγαλιώτατον, καὶ δυνατώτατον ἐκεῖνο Κάσρον τῆς Παλαιᾶς Ῥώμης,
ὄχι μόνον διὰ τὴν θαυμασὰ προμηνύματα ὅπως ἐφαίνονταν ὅταν ἐμελελιῶντο, τὰ
ὅποια ἐπροσήμειναν εἰς φοβερὸν πόλεμον, ὡς νίκας, καὶ τὰ θαυμασὰ τρό-
πια, ὅπως νικῶσα τροπαιῶχος ἐφαίνετο φείποτε καὶ τῆς ἐχθρῶντης, καὶ ἀπάνως
εἰς ὅλα, τὴν πολυχρόνιον, καὶ μακρὰν διαμονὴν τῆς λαμπρᾶς πολιτείας τῆς
Ῥωμαίων. ὄχι μόνον λέγω διὰ τὴν τῆς πρέπει νὰ ἐπαινῶται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν πε-
ρίμετρον τῆς μεγαλειότητός της, τῆς ἐποίας ὁ περίμετρος (ὡς λέγουσιν οἱ Ἱστορι-
κοὶ) ἐπὶ τὰ Λόφους, ἢτοι ἐπὶ τὰ Βυρὰ ἐπερικλείει μέτρα, καὶ διὰ τὴν καὶ Ἐπιάλοφος
ἀνομάζετο. ὡς ἀφῆσω τὸ θαυμασόν Ἰπποδρόμιον, ὅπου ὁ Βασιλεὺς ἐκεῖνος ὁ
Ταρκύνιος εἰς αὐτὴν ἐκτίσει, τὸ ὅποιον, ὡς λέγουσιν, ἐχώρει δεκαπέντε μυριά-
δας ἀνθρώπων, διότι τὴν τὸν θαυμασὸν δὲν τὴν ἴκαμεν, ὅσον οἱ τριακό-
σοι ἐκεῖνοι σοφοὶ, καὶ πρακτικοὶ, καὶ ἀγενικοὶ ἄνδρες, ὅπου ἐλέγοντο ὅλοι μὲν
ὄνομα κοινὸν Πατρίκιοι, οἱ ὅποιοι εἶχασιν τοιαύτῃ ἐπιστάσιν, νὰ θεωρῶσι πᾶ-
σαν ὑπόθεσιν πολιτικὴν, καὶ ἐπάω εἰς ὅλα, καὶ Βασιλέα νὰ ψηφίζωσιν.

Ἀλλ' ὅμως αὐτὴν νὰ κάμῃ τινὰς ἀκριβῆ σύγκρισιν τῆς πραγμάτων, θαυ-
μασιωτέρα, καὶ ἀξιεπαινετώτερα Πόλις ἦτον ἐκεῖνη αἱ θαυμασὰ Ἀθῆναι, διό-
τι αὐτὴ εἶπῃς διὰ τὴν μεγαλειότητάς της, τὸσον περίμετρον εἶχασιν τὴν Τείχης,
ὡς μετὰ βίας ἓνας ἀνθρώπος περιπατῆσαι ἢ τελεθῆ τὴν τριγυρῆσιν μίαν ἡμέραν.
αὐτὴ εἶπῃς διὰ τὰς λαμπροτάτας Οἰκοδομὰς, Ναὺς, Ἀνάκτορα, Παλάτια, τὴν
Στοὰν τὴν θαυμασὴν, καὶ ἄλλα παρόμοια, ταῦτα ἕως τῆς σήμερον γνωρίζονται
ἀπὸ τὴν παλαιὰ Τείχην τῆς Οἰκοδομημάτων ὅπου εἰς αὐτὴν φαίνονται, ἀπὸ τὴν
ὅποια ὡς ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον ἢ μπορεῖ νὰ γνωρῆσιν τινὰς. αὐτὴν νὰ εἶπῃς διὰ
τὴν δικαιοσύνην, καὶ εἰς νόμους αὐτῆς τῆς Πολιτείας, καὶ ποῖα ἄλλη ἐσάθη
πλῆστον δικαιοσύνη ὡς αὐτὴν Πολιτείαν τῆς Ἀθῆναιων; ὅπως ὄχι μόνον εἰς τὴν λό-
γυγῆς ἐφύλαττε πάντοτε τὴν δικαιοσύνην, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας Πολιτείας
αὐτὴν μὲν δύναμιν ἀρεμάτων μεγάλων, ἐσπῶδαζε νὰ φυλάττεται ἡ δικαιοσύνη.
μὴ ἀφίνοντάς μία Πολιτεία νὰ ἀδικῆ τὴν ἄλλην. τί νὰ εἶπῃ τινὰς διὰ τὴν φρό-
νησιν,

ιστον, καὶ τὴν πολιτικὴν ἐπισήμην τῆς Σαυμασῶν ἐκείνων Ἀνδρῶν, τῆς παλαιῶν λέγου Ἀθλιῶν, ὅπως ἐκυβερνήσαν αὐτὴν τὴν Πολιτείαν, ὅπου ὅλαις ἢ ἄλλαις πολιταίαις εἰς αὐτὴν ὡς εἰς ἀρχέτυπον ἕξ ἀρχῆς, καὶ ἕως τῆς σήμερον σοχαίονται, καὶ αὐτὴν μιμῶνται, καὶ ἀπ' αὐτῆν δανειζονται πολιτικὴν ἐπισήμην, καὶ νόμους δικαιοτάτους; Ἡ πῶς ναὶ ἐκθειάσῃ τινὰς τὴν πολυποίκιλον σοφίαν ὅπως εἰς αὐτὴν, καὶ ἀπ' αὐτῆν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον ἔξήλωσεν, ὅπου δὲν εἶναι καμία λογικὴ τέχνη, καὶ σοφιστικὴ ἐπισήμη ὅπως ναὶ μὴ καυχᾶται πῶς εἶναι Ἀθλιῶν ἐφάραγμα; διὰ τὰ ἑποία τὰ ὅλα, θελοῦντες ναὶ ἐπαινέσῃ τὴν τὴν Χώραν ἐκείνην ὁ σεφὸς ὁ Φίλων ὁ Ἰουδαῖος, ἔλεγε πῶς ὅλος ὁ Κόσμος ναὶ εἶναι ὡσαύτως ἓνα Ζῶν, καὶ ἡ Κεφαλὴ τέσσαρτα τῆ Ζῶς ναὶ εἶναι ὅλη ἡ Ἑλλάς, διὰ τὰς ὑπεροχικὰς ἀρετὰς ὅπως πάντοτε εἶχε τὸ ποτὲ λαμπρὸν γένος τῆς Ἑλλήνων, καὶ τῆς τῆς Κεφαλῆς τῆς Ἑλλάδος τὸ Ὀμματί, ναὶ εἶναι ὅλη ἡ Ἀττικὴ, ὡσαύτως ὅπως ἡ Ἀττικὴ ἐφώτιζεν εἰς τὰς ἀρετὰς οὐδ' ἄλλης Ἑλλήνας, καὶ τέσσαρτα τοῦ Ὀμματίς ἡ Κόρη ναὶ ἦτον ἡ Πόλις ἡ Ἀθλιῶν, διὰ τὰς θεωρητικὰς, καὶ πρακτικὰς ὁμοῦ ἐπισήμας ὅπως εἰς αὐτὴν ἔλαμπαν.

Μὲ ὅλον τῆτο, ὅλα τὰ προτερήματα, καὶ μεγαλεία, καὶ ἀξιόματα τέτων τῶν Πόλεων, αὐτὴ θελήσῃ ναὶ τὰ συγκρίνῃ τινὰς μὲ τὰ προτερήματα, καὶ μεγαλεία, καὶ μὲ τὰ θεϊκὰ ἀξιόματα τῆς Ἀγίας μὲς ταύτης Πόλεως Ἱερουσαλήμ, γληγορότερα ἤθελε συγκρίνῃ, καὶ παραβάλλῃ μίαν ὀλίγην λάμπην ἑνὸς μικροῦ κρείς μὲ τὴν ὀλίγην λαμπρότητα τῆς Ἡλίου, διὰ τὴν πόσον διαφέρουσι τὰ μεγαλεία, καὶ τὰ ἀξιόματα ταύτης τῆς Ἀγίας Πόλεως, ἀπὸ τὰ ἀξιόματα, καὶ μεγαλεία τῆς ἄλλων μεγάλων Πόλεων, ὅσον διαφέρουσι τὰ θεϊκὰ ἔργα ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα. διὰ τὴν ποῖος δὲν ἔξιδρυται πῶς αἱ ἄλλαι ὅλαι Χῶραι, καὶ τὰ Βασιλεία ὅλα τῆς Γῆς, ἀνθρώπων ἔργα, καὶ ἐπιτηδύματα εἶναι, καὶ ὅλα εἶναι ἔργα ἀνθρώπινης χειρὸς, ἀλλὰ τέσσαρτα ἡ Ἀγία μὲς Πόλις Ἱερουσαλήμ, λέγεται, καὶ εἶναι, καὶ εἰς τῆτο καυχᾶται, ὅτι ναὶ εἶναι Πόλις τῆς μεγάλης Βασιλείας Θεῶν, καὶ εἰς αὐτὴν ἕξ ἀρχῆς καὶ αἰῶθεν αὐτὸς ὁ Θεὸς ναὶ ἔχει τὸ χεῖμα.

Ἀνίσως καὶ ἡ Βαβυλων ἐκείνη ἦτον ἀνομασμένη εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, διὰ τὰ δυνατὰ Τείχη ὅπως εἰς αὐτὴν ἔκτισεν ἡ Σεμίραμις ἡ Βασίλισσα, πόσον περίφημον, καὶ λαμπρὰ κάμνει τὴν Ἀγίαν ταύτην Πόλιν, τὸ ναὶ λέγεται, καὶ ναὶ εἶναι Οἰκοδομὴ, καὶ Κτίσιμον ἑνὸς μεγάλου Προφήτη, καὶ Βασιλέως τῆς Δαβὶδ, τὸ ὅποιον Κτίσιμον βέβαια ἔργον ἦτον τῆς Δαβὶδ, ἀλλὰ θελήσῃ, καὶ δύναμις τοῦ Παμβασιλέως Θεῶν. αὐτὴ εἶναι ἀλήθεια, μαρτυρεῖτο ἡ Θεία Γραφή, διὰ τὴν ἀφ' ἧς λέγει τὴν ἐθεμελίωσε, καὶ τὴν ἔκτισεν ὁ Δαβὶδ, καὶ τὴν ἐτελείωσε, τότε ἐγνώρισεν πῶς ἐκ Θεῶν ἔλαβε τὴν Βασιλείαν. ἔγνω Δαβὶδ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς Βασιλείαν ἐπὶ Ἰσραήλ.

Ἀνίσως καὶ ἡ παλαιὰ Ρώμη μὲ τὰ Σατραπικὰ προμαντῆματα ὅπως παλαιῶν εἰπομεν ἐκτίζετο, ἀλλὰ ἡ Ἀγία μὲς Ἱερουσαλήμ μὲ θεϊκὰ προμηνύματα ἦτον ἀποφασισμένη εἰς τὴν ἰδίαν τῆς Θεῶν ναὶ οἰκοδομηθῆ, εἰς κατοικίαν πολλῶν Ἀγίων Ἀνδρῶν. καὶ μάρτυς αὐτὸς ὁ Θεὸς, ὁ ὅποιος καλῶντας τὸν Ἀβραάμ ναὶ εὐγῆ ἀπὸ τῆς

τὴν Γῆν τῆς Χαλδαίων, τὴν τὴν Ἀγίαν Γῆν, καὶ ὄχι ἄλλω τῆ ἔδειξεν εἰς κατοικίαν, ὅταν τῆ ἔλεγεν, ἔξελθε ἐκ τῆς Γῆς σας, καὶ ἐκ τῆς Συγενείας σας, καὶ δεῦρο εἰς Γῆν ἣν αἰσοὶ δείξω. καὶ αὐτὴ ἡ Ρώμη ἐκαυχᾶτο, πῶς ἐπερίκλειε μέσατης ἐπὶ Λόφους, καὶ διὰ τὸτο Ἐπιλόφος ἄνομάζετο, ἀλλὰ ἡ Ἀγία Γερουσαλήμ ἕνα καιρὸν, εἰς αὐτὴν μόνον ἐπερικλείονταν τὰ ἐπὶ χαρίσματα τῆ Παναγίας Πνεύματος, τὰ ὅποια ἐπροσήμαιναν αἱ ἐπὶ Σάλπιγγες τῆς ἐπὶ Γερείων, σαλπίζουσαι, καὶ κατὰ τὴν Τείχην, ἤγεν πᾶσαν Οἰκοδομίαν τῆς ἀμαρτίας, καὶ οἰκοδομοῦσαι τὴν Τείχην Γερουσαλήμ, ἤγεν ἀνβαζόντας οὐδὲν πρὸς εἰς τὴν Οἰκοδομίαν τῆς αὐτῆς Γερουσαλήμ.

Ἄν οἱ Ἀθλιῶται ἐταρρῶσαν εἰς τὴν μακρὰν Τείχην τῆς Χώρας σας, πῶς ἡμεῖς οἱ πιστοὶ Χριστιανοὶ νὰ μὴ ταρρῶμεν εἰς τὴν πνευματικὰν Τείχην τῆς Ἀγίας τῆς Γερουσαλήμ, ἡ ὅποια ἔσονται καὶ νὰ εἶναι ἕνας τύπος, καὶ μία εἰκὼν τῆς αὐτῆς Γερουσαλήμ, τῆς κοινῆς πάντων ἡμῶν Πατρῆδος, κατὰ τὸν τρόπον εἰπεῖ παρακάτω, τὴν Τείχην βέβαια φθαίσει ἀπὸ τὴν Γῆν ὡς τὸν Οὐρανόν; πῶς, καὶ μετὰ τὸν τρόπον; διατὶ ὁποῖος ἰδεῖ τὴν εἰκόνα, αὐτὸς βλέπει καὶ μετὰ τὸν νῦν τὸ εἰκονιζόμενον πρᾶγμα. ὁποῖος λοιπὸν ἰδεῖ, ἢ λογιᾶται τὴν Ἀγίαν Γερουσαλήμ ὡς αὐτὴν εἰκόνα τῆς Οὐρανίης Γερουσαλήμ, αὐτὸς μετὰ τὸν νῦν θεωρεῖ καὶ τὴν αὐτῆς Γερουσαλήμ. βλέπει πόσον εἶναι μακρὰ τὴν Τείχην τῆς Πόλεως Γερουσαλήμ; διατὶ τὸτο καὶ ὁ Θεὸς εἰς τὸν Προφήτην Ἠσαΐαν τῆς λέγει, ἰδὲ ἐπὶ τῆς χειρῶν μου ἐξωγράψασα τὴν Τείχην.

Ἄν ἡ Ρώμη διὰ μέγα κόσμον, καὶ σολισμὸν ἐνόμισε νὰ ἔχη τὰς μεγάλας τῆς Οἰκοδομίας, τὸ Παλάτιον, τὸ Καπετόλιον, καὶ τὸ μέγα Ἰπποδρόμιον. καὶ αἱ Ἀθλιῶται πῶς εἶχαν τὴν Σιών, τὸ Ἄρειον Πάγος, καὶ τῆς Ἀθλιῶται τὸν περὶ τὸν Ναὸν, ἀλλὰ ἐμένα φθαίσει αὐτὴν μεγάλων, καὶ ὑψηλῶν Οἰκοδομημάτων, νὰ βλέπω ἕως τῆς σήμερον σολισμένω τὴν Ἀγίαν Γερουσαλήμ μετὰ τὴν Ἀγίαν Σιών, εἰς τὴν ὅποιαν πρῶτον ὁ Βασιλεὺς Χεισὸς, καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς, ὡς αὐτὸς ἐπαράδοσε τὴν μουσικήν τῆς ἱερῶν αὐτῆς Μαθητῶν ἐν τῷ μουσικῷ Δείπνῳ, εἰς τὴν ὅποιαν Σιών ἐκατέβη καὶ αὐτὸς ὁ Παράκλητος εἰς οὐδὲν Μαθητῶν ἐν πυρίαις γλώσσαις, κατὰ τὸν ἴσον ὁ Θεολόγος Λυκάς. ἡ ἔχου δὲν εἶναι μέγας σολισμὸς τῆς τῆς Ἀγίας Πόλεως, τὸ Οἰκοδόμημα τὸτο τὸ μικρὸν εἰς τὴν ποσότητά, καὶ εἰς τὸ σχῆμα, ἀλλὰ μέγα, καὶ ὑψηλὸν, καὶ οὐράνιον εἰς τὴν ποιότητά, καὶ εἰς τὴν χάριν, τὸ Ἅγιον Μνήμα, ὅπως ὁ Ἀθημαθαῖος Γωσήφ ἐλατόμησεν ἐκ πέτρας εἰς τὸ φεῖν ἰδικιῶτα, ἀλλὰ ἀφιερώθη εἰς τὸ φεῖν Χειρῶν; ἡ ἔχου βέβαια δὲν εἶναι τὸτος ὁ Τάφος πολλαὶ τιμιώτερος, καὶ ἀγιώτερος ἀπὸ καθεὶ ἄλλω βασιλικῷ κλίνω; διατὶ τὰς κλίνας τῆς Βασιλέων τῆς γυνῶν, καὶ φαρτῶν, αὐτῶν γήϊνοι, καὶ φαρτοὶ ὡς ὑπηρετᾶν τειγνεύζοντες φυλάτῃσι, ἀλλὰ τὴν κλίνω τῆ ἐπερανίης Βασιλέως ἢ τῆς Θεῶν, τὸν ζωοδόχον Τάφον, ἐπερανίαι Ἄγγελοι τὸν ἐφύλατῃσι, κατὰ τὸ Γερον Εὐαγγέλιον μαρτυρεῖ, καὶ ἐλπίζω καὶ ἕως τῆς σήμερον νὰ τὸν φυλάτῃσι, ὡς καλὰ καὶ νὰ εἶναι ἀόρατοι εἰς οὐδὲν ἰδικίωμας ὀφθαλμῶν, διατὶ τὴν ἀναξιότητάς; Ἄν

Αν ἡ παλαιὰ Ρώμη ἐσυναθροίζε τετρακοσίας Πατρικίους εἰς τὴν Σύγκλητόν της, Ἄνδρας Φρονίμους, καὶ πρακτικὰς, καὶ αὐτοὶ ἦσαν ὡς βῆσις, καὶ σπρυγμὸς ὅλης τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ ἡ Σύγκλητος, καὶ ἡ Γερουσία τῆς Ἀγίας ἑαυτῆς Πόλεως Ἱερουσαλήμ, προβάλλεται εἰς καύχημά της πλῆθος δικαίων, καὶ παλαιῶν Ἀγίων αἰσθημάτων, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, οὗν δώδεκα Πατριάρχας, Κεῖρας, Δημαγωγὰς, Βασιλεῖς, Προφήτας, Ἀποσόλους, οἱ ὁποῖοι εἶναι βῆσις, σπρυγμὸς, Σεμέλιον, ὅχι κοσμικῆς Πολιτείας, ἀλλὰ τῆς Εὐαγγελικῆς Πολιτείας τῶν Χριστῶν, διασπαρμένῃς ἀπ' ἐδῶ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.

Ἀλλὰ ποῖος ἔχοντες τὴν ἀσβεβῆ, καὶ γνώσιν ἀληθῆς Θεῶν, καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἤθελε θαυμάζει οὗν τετρακοσίας ἐκείνας Πατρικίους τῆς Ρώμης, καὶ νὰ μὴ θαυμάζει περισσότερον οὗν τριακοσίας δέκα καὶ ὀκτὼ οἰκογενεῖς ἐκείνας τῶν Πατριάρχων Ἀβραάμ, μὲ οὗν ὁποῖας ἐδίωξε τὸν Χολοδογόμορ, καὶ οὗν ἄλλους Βασιλεῖς οὗν μετ' αὐτῶν, οὗν ὁποῖας νικῶντας, ἄρπαξεν ἀπ' αὐτῶν ὅλην τὴν αἰχμαλωσίαν, τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, ὅποτεν ὑποσρέφοντες Νικητὴς τροπαιῶχος, τὸν ἐπροῦπαίτησεν ὁ Μελχισεδὲκ μετὰ μεγάλων δώρων, καὶ ἀλογίων. τῆτοι λέγω εἶναι ἄξιοι νὰ θαυμάζωνται περισσότερον παρὰ ἐκείνας, διότι ἐκεῖνοι μὲ ἀνθρωπίνην γνώσιν, καὶ δύναμιν ἐκυβερῆσαν, ἀλλὰ τῆτοι μὲ τὴν ἄμαχον δύναμιν, καὶ τὴν Θεόδοτον σοφίαν τῶν Θεῶν, οὗν ἐχθρῶν πάντοτε ἐνίκησαν.

Τί ἔχουσι νὰ κάμωσιν οἱ τετρακοσιοὶ Πατρικιοὶ τῆς Ρώμης, μὲ οὗν τριακοσίους ἄνδρας οὗν πολεμιστὰς ὅπῃ εἶχε μαζί τῃς ὁ Γεδεὼν, ὅταν ἐπολέμησε, καὶ ἐνίκησε μὲ τόσον πολλὰ ὀλίγους τὰς πάμπολλα πλῆθη τῶν Μαδιανιτῶν, καὶ τῶν Ἀμαλικεϊτῶν; διατὶ οὗν τριακοσίας Πατρικίους τῆς Ρώμης, οὗν ἐδιάλεξε Βασιλεὺς γῆϊος, καὶ φθαρτὸς, ἀλλὰ οὗν τριακοσίας τῶν Γεδεων, οὗν ἐδοκίμασε, καὶ οὗν ἐδιάλεξεν ὁ Βασιλεὺς τῶν ἰσχυρῶν Θεῶν.

Αν αἱ θαυμασταὶ Ἀθῆναι εἶχασιν μεγάλην τιμὴν ἀνάμεσα εἰς ὅλας τὰς ἄλλας Πολιτείας τῶν Ἑλλήνων, διατὶ ἦτον ἐκδικηταὶ οἱ Ἀθηναῖοι παντὸς ἀδικημένου, μὴ ἀφίγοντες μίαν Πολιτείαν νὰ πλεονεκτήσῃ, καὶ νὰ ἀδικήσῃ τὴν ἄλλην, καὶ διὰ τῆτο ἀπὸ τὰς ἄλλας Ἑλληνίδας Πόλεις, αὐτὴ μόνη ἐκδικήτρια ἐλέγετο, πῶς δὲν εἶναι δίκαιον ἡ Ἀγία Πόλις Ἱερουσαλήμ, νὰ ἔχῃ τὰς πρῶτας, καὶ μεγαλητέρας τιμὰς ἀπὸ κάθε ἄλλης Χώρας, καὶ Πόλιν; ἐπειδὴ ἐτέτη ἔγινεν ἐκδικήτρια τῶν ἀνθρωπίνων ἀδικημάτων, ὅπῃ ἐπλεονεκτήθη, καὶ ἀδικήθη ἀπὸ τὸν κοινὸν ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον τῶν ἀνθρωπίνων γένων, τὸν πονηρὸν λέγω Διάβολον; πῶς; διατὶ μέσα εἰς τῆτῳ ἔγινεν ὁ θαυμαστὸς πόλεμος τῶν Τιῶν τῶν Θεῶν μὲ αὐτὸν τὸν πονηρὸν Διάβολον, μέσα εἰς τῆτῳ πολεμῶντας, ἐβάφισαν οἱ πόδες του εἰς τὸ αἷμα καρφωμένοι εἰς τὸν Σαυρόν. μέσα εἰς τῆτῳ τὴν Ἀγίαν Πόλιν ἐσύντριψε οὗν ἐχθρῶς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, μὲ τὰ σιδερένια καρφία ἐποῦ εἶχεν εἰς τὰ χεῖρά τῃς καρφωμένα. μέσα εἰς τούτῳ ἔσχισε τὴν ἀγίαντου πλάταν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἔκαμε νὰ δράμωσι δύο μεγάλοι ποταμοὶ αἵματος, καὶ ὕδατος, εἰς οὗν ὁποῖας ἐκατέποντισεν ὕπερ ἄλλον Φαραὸν τὸν πονηρὸν Διάβολον ἐν τῇ ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ.

Θαλάσῃ. ἢ τέλος πάντων, εἰς τρίτῃ τῷ Ἀγίαν Ἱερουσαλήμ κατέλυσε τὸ ἔχθρον, ἢ ἐκδικητῶ τῆ ἀνθρώπινῃ γένει. ἢ πῶς νὰ μὴ τιμᾶται περισσότερον τρίτη ἢ Πόλις ὡς ἐκδικήτρια ὅλα τῆ ἀνθρώπινῃ γένει;

Ἀλλὰ τί θέλω νὰ κλώθω τῆ ἀκλισῆ, ἢ νὰ συγκρίνω τῆ ἀσύγκριτα, ἔσων-
 τας ὅπῃ ἀπὸ πολλαῖ πράγματῶ, νὰ βλέπω τῷ Ἀγίαν Ἱερουσαλήμ νὰ ὑπέρ-
 κείται εἰς τῆς τιμᾶς, εἰς τῆ ἀξιώματῶ, ἢ εἰς τῆς ἀγιότητῶς, ἀπὸ καθεῖ ἄλλῃ
 Γῶ, ἢ Τόπον, ἢ Χώραν; διατί ποία ἄλλη Πόλις ἠξιώθη νὰ ἔχη δια Βα-
 σιλέατης τὸν τῆ ἀπάντων Θεὸν, ἢ Βασιλέα; ἢ δὲν ἀκείεις τί τῆς λέγει ὁ Προ-
 φῆτης Σοφορίας εἰς τὸ τρίτον Κεφάλαιον τῆς Προφητείας; μὴ φοβῆ, λέγει,
 Θύγατερ Σιών, κήρυσσε Θύγατερ Ἱερουσαλήμ, διατί; διατί βασιλεύσει Κύριος
 ἐν μέσσοις, ἢ δὲν εἶναι τῆ ἀλήθεια; δὲν εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς ὡσαύ βασιλικὸς
 θρόνος τῆ μεγάλης Βασιλέως Θεῶ, ὁ Ἅγιος, ἢ Ζωοδόχος Τάφος; ἢ ὡσαύ ἕνας
 Βασιλικὸς Θρόνος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεπαύθη ὁ πάντων Βασιλεὺς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν;
 τὸ ὁποῖον ἐπροφήτησεν ὁ Πατριάρχης Ἰακώβ, ἀλογῶν τῆ ἰδέα τῷ Φυλλῷ,
 ἀπὸ τῆν ὁποῖαν Φυλλῷ γεννᾶται τὸ κῆ σάρκα Χριστὸς. Ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη ὡς
 Λέων, ἐπειτῶ κῆ τῆν ἄλλῃ Προφητείαν, ἔξηγῆθη ὡς κεκραυγαλκῶς ἔξ οἶνε,
 ἢ ἐπάταξε ὅτῳ ἔχθρος αὐτοῦ ὡς Σκύμνος.

Ποία ἄλλη Πόλις ἠξιώθη ποτὲ τοῖτον ἀξίωμα, νὰ ἔχη πρόμαχον, ἢ προ-
 πολεμιστὴν αὐτὸν τὸν Θεὸν ὡσαύ τῆν Ἀγίαν Ἱερουσαλήμ, ὅπῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος μαρ-
 τυρεῖ, ἢ λέγει εἰς τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, ὑπερασπιῶ τῆς Πόλεως (τῆς
 Ἱερουσαλήμ δηλαδὴ) δι' ἐμέ, ἢ δια Δαβὶδ τὸν δῦλόν μου, καὶ ἐπειδὴ ἀδύνατον
 Θεὸν ψάσασθαι, σοχάσθε καλᾶ, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Βασιλέως Ἐζεκίῆ πρόσθεν
 βοήθειαν, ἢ πόσον πόλεμον ἔκαμε, ἢ πόσους ἔχθρους ἐφόνευσεν τῆς τῆς Χώ-
 ρας, ὅχι ἔχωντας πλήθη ἀνθρώπων πολεμιστῶν, διότι ὅταν ὁ Θεὸς πολεμῆ, δὲν
 χρειάζεται ἀνθρώπους πολεμάρχους, ἀλλὰ ὡσαύ Θεὸς μὲ Ἄγγελον Οὐραῖον πο-
 λεμῆ ὅτῳ ἔχθρῶν. ἔξηλθε λέγει Ἄγγελος Κυρίου, ἢ ἐπάταξεν ἐκ τῆς πα-
 ρεμβολῆς τῆς Ἀσυρίων ῥπ ε. χιλιάδας.

Ποίαν ἄλλῃ Πόλιν ἠγάπησεν ὁ Θεὸς ἢ Πατὴρ περισσότερον ἀπὸ τρίτῃ τῆν
 Ἀγίαν Ἱερουσαλήμ, ὡς ὅπῃ εἰς τρίτῃ ἐπροφῆτισεν νὰ διδάξῃ τὸν ἀνθρώπον ὅλα τῆ
 τῆ μυσῆρια παλαιᾶς, ἢ νέας Διαθήκης. ἐδῶ ἐτελέσθησαν ἢ νομικαῖς Λατρείαις
 τρανώτατῶ, ἐδῶ αἱ Θυσίαι, ἐδῶ αἱ Ὀλοκαυτώσεις, οἱ νομικοὶ Βαπτισμοὶ, οἱ
 Ῥαντισμοὶ, ὁ Ναὸς, τὸ Θυσιαστήριον, τῶ Ἅγια τῆς Ἀγίων, τὸ Ἐλαιον τῆς
 Χρίσεως. ἐδῶ ὁ βλέπων, ὁ προλέγων, ἢ προφητείας, ἢ καθεῖ ἄλλο μυσῆριον τῆς
 παλαιᾶς. ἢ ἔξω ἀπὸ τῆς ὅλας, τῶ θεία, ἢ ἀγιώτερα, ἢ τελειώτερα, ἢ σω-
 τηριωδέστερα Μυσῆρια τῆς νέας Διαθήκης τῆ Εὐαγγελίῆς τῆ Χριστῆ.

Δημιουργῶντας ὁ Θεὸς τὸν πρῶτον ἀνθρώπον τὸν Ἀδὰμ, διὰ ἔξαίρετον τρόπον ἀ-
 πὸ ὅλλῃ τῷ Γῶ, τῆ ἐδιάλεξε, ἢ τῆ ἐδῶκε κατοικίαν τὸν Παραδείσον, ὡς
 ὅπῃ ἀπὸ ὅλλῃ τῷ Γῆν ἢ Γῆ ἐκείνῃ τῆς Ἐδέμ ἤρσε τῶ Θεῶ, ἢ δια τρίτῃ λέ-
 γει, ἐφύτησεν ὁ Θεὸς Παραδείσον ἐν Ἐδέμ κῆ Ἀνατολᾶς, καὶ ἐκεῖ ἔθετο τὸν
 ἀνθρώπον ἐν ἐπλασεν.

Αποσάτησεν ὁ αἰθρωπος ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ τὴν παρὰβασιν τῆς ἐντολῆς, ἔγινεν ἔχθρα μεγάλη αἰαμέσον Θεῶν, καὶ αἰθρωπῶν, ἤλθε καιρὸς νὰ λυθῆ τῆτι ἡ ἔχθρα, νὰ γένη Φιλία, καὶ ἀγάπη αἰαμέσῃξυ τῆς δύο, τῆ Πλάσῃ, καὶ τῆ Πλάσματος, τῆ Θεῶν, καὶ τῆ αἰθρωπῶν, ἦτον χρεία νὰ γένησι γράμματῃ, συμφωνίας, καὶ ὁμολογίας εἰς τῆτιν τὴν ἀγάπῃ. γράφει τῃ γράμματῃ ἱ Θεὸς, ποῖα γράμματῃ; τὸν Νόμον τὸν παλαιόν, μὲ ποῖον τῃ ἐσειλεῖ μετὸν Προφήτην Μωϋσῆν. καὶ πῆ ἐβέλησε νὰ δοθῆν, καὶ νὰ διαβασθῃ τῃ γράμματῃ τῆτῃ, καὶ νὰ γένησι ἡ συμφωνίαῖς ὅχι εἰς ἄλλον τόπον, ὅχι εἰς ἄλλο ὄρος, παρέξ εἰς τὸ ὄρος τῆ Σινᾶ.

Καὶ τὸ σημάδι τῆς τελείας ἀγάπης, καὶ τῆς εἰρήνης ποῖον ἦτον; νὰ δώσῃ ὁμνηρα, καθῶς κάμῃσιν οἱ Βασιλεῖς ὅπῃ διὰ τελείαν, καὶ βεβαίαν ἀγάπην σέλλῃσιν ἕνας τῆ ἄλλῃ τὸ παιδίτῃ, καὶ ἄλλος τῆ ἄλλῃν, τὸ ὁποῖον καὶ τῃ κοινῃ γλώσσῃ λέγεται ἄσαν ἀμανάτι, καὶ εἰς τῃ Ἐβραϊκῃ λέγεται ὁμνηρα. ἐτῆ τῃ ἔαξε καὶ ἱ Θεὸς εἰς τῃς συμφωνίας ἐκείας νὰ δώσῃ ὁ αἰθρωπος ὁμνηρα εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰθρωπον. καὶ τί ἔδωκεν ὁ αἰθρωπος εἰς τὸν Θεόν; τῃ αἰθρωπίνῃ φύσιν, καὶ τὴν αἰθρωπῆσιν εἰς τὸν Οὐρανόν. καὶ τί ἔδωκεν ἱ Θεὸς εἰς τὸν αἰθρωπον; τὸ Πανάγιόντῃ Πνεῦμα. καὶ ποῖος ἐμείτῃσιν εἰς τῃτῃ; ὁ Τίόςτου ὁ Μογογενῆς, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, αἰτῃς ἐμείτῃσιν, αἰτῃς ἐσταίβῃ εἰς τῃ Γῆν νὰ τελειώσῃ τῃτῃ τῃ ἀγάπῃ, καὶ νὰ βάλῃ εἰς τὸ μῖσον τῃ εἰρήνῃ. Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνῃ ἡμῶν, λέγει ὁ Μακάριος Παῦλος, ὁ ποιῃσας τῃ ἀμφοτέρῃ ἐν, αἰτῃς ἤλθε, καὶ ἐπῆρε ἀπὸ λόγῃσας τὴν αἰθρωπίνῃ φύσιν, καὶ τὴν ἀνέβασιν εἰς τὸν Θεόν, καὶ Πατέρα, καὶ μετῃ τῃ τιμῃ, ὅς ἐπῆ τῃ αἰθρωπῆσιν, καὶ τῃ ἐκάθῃσιν ἐκ δεξιῶν τῆ Θεῶν, καὶ Πατρός. ἀλλὰ πρὲ τῆ νὰ αἰθρωπῆσιν αἰτῃ τὴν αἰθρωπίνῃ φύσιν, ἔδωκεν εἰς τὸν αἰθρωπον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον, ἡ αἰμῆ, λέγει, μετῃ ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. ὡ καὶ τῃ ὁμνηρα, ὡ καὶ τῃ ἀμανάτι, ὡ καὶ τῃ εἰρήνῃ. ὡ καὶ τῃ ἀγάπη ὅπῃ ἔγινε. καὶ πῆ ἔγινε τῃτῃ ἡ εἰρήνῃ, καὶ ἡ ἀγάπη; εἰς τῃ Ἄγιαν Γῆν τῃτῃ, εἰς τὴν Ἄγιαν Ἱερουσαλήμ. ὡς ὅπῃ ἐὰ νὰ γράψῃ λέγω ὁ Θεός, καὶ νὰ δώσῃ τῃς συμφωνίας, καὶ τῃς ὁμολογίας τῃτῃ τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς εἰρήνης, ἀπὸ ὅλα τῃ ἄλλα ὄρη ἐδιάλεξε τὸ Σινᾶ τὸ ὄρος, καὶ ἐκεῖ ἔδειξε τὴν δόξαν τῆς Θεότητός τῃ τῆ Μωϋσῆως εἰς τὴν ὀπῃ τῆς πέτρας.

Ἀλλὰ διὰ νὰ τελειώσῃ τῃτῃ τὴν ἀγάπῃ, καὶ τὴν εἰρήνῃ, καὶ νὰ πάρεῃ ὁμνηρα, καὶ νὰ δώσῃ ὁμνηρα ἀδιάσπασα, ἐδιάλεξε τῃτῃ τὴν Ἄγιαν Γῆν, τὴν Ἄγιαν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐδῶ ἔδειξε Θεότητῃ ὁμῆ καὶ Αἰθρωπότητῃ, ἐδῶ ἔσμιξε Θεότητῃ, καὶ Αἰθρωπότητῃ, ἐδῶ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆ Ἄγιῃσιν πρὸς τὴν Παρθειον, ἐδῶ ἡ Βηθλεέμ, ἐδῶ τὸ Σπήλαιον, ἐδῶ ἡ Φάτνη, τῃ θάυματῃ, αἰ ποικίλαι δυνάμεις, ὁ Κρανῆς τόπος, καὶ ὁ Ἄγιος, καὶ Πανάγιος, καὶ Ζωοδέχος Τάφος.

Ὑλέπεις πῶς καὶ σύγκρῃσιν ἀπὸ ἄλλῃ Πόλιν τῃτῃ ἡγάπησιν ὁ Θεός περισσότερον, καὶ θέλεις νὰ ἰδῆς τὴν ἀγάπῃ τὴν τῃσῃ; θέλέξατο λέγει ὁ Προφήτης Δαβὶδ τὴν Φυλὴν Ἰῆδα διὰ βασιλικὴν Φυλὴν, καὶ τὸ ὄρος Σινᾶ ἡγάπησιν διὰ βασιλεία. θέλεις νὰ ἰδῆς τὴν τῃσῃ ἀγάπῃ; ἀγαπᾷ Κύριος τῃ Πύλας Σινᾶ ὑπὲρ πᾶτῃ τῃ Σκλωμάτῃ Ἰακῶβ. θέλεις νὰ ἰδῆς τὴν τῃσῃ ἀγάπῃ; αἰτῃς

ὁ Μονογενὴς Λόγος τῷ Θεῷ, ἐρχόμενος νὰ ἐμβῆ εἰς τὴν πολλὰ ἠγαπη-
 μένωτα Χώραν, καὶ προβλέπωντας ὡς Θεὸς τὴν μισαφονίαν τῶν κακίων Εἰβραίων,
 καὶ τὸν ἀφανισμόν, καὶ χαλασμόντης, τήσων ἐλυπήθη εἰς αὐτῶν, ὡς ὅπου ἔ-
 κλαυσε, λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, καὶ ὡς ἔγινε, λέγει, ἰδὼν τὴν Πόλιν ἔ-
 κλαυσεν ἐπ' αὐτῆ· ἢ καὶ τὴν ἀγάπην θερμότατην μέχρι κλαυθμῶν, καὶ δακρύων.
 μεγάλων ἀγάπων ὅπως ἐφύλαξεν εἰς αὐτὴν ὁ Θεός.

Ἀλλ' ὡς Ἀγία Γῆ, Ἀγία Γερουσαλήμ, ἐστὶν βέβαια εἶσαι ἢ πολλὰ ἠγαπη-
 μένη Πόλις τῷ Θεῷ, ἐστὶν εἶσαι ἢ ἐκλεκτοτέρα Πόλις ἀπὸ ὅλας τῶν ἄλλων Πόλεων
 τῷ Κόσμῳ. διὰ τὴν εἰς εἶσα αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς ἐδιάλεξε νὰ κάμῃ τὴν ὑπερφυῆ
 μυστήρια διὰ τὴν σωτηρίαν παντὸς τῷ Κόσμῳ. διὰ τῆτο καὶ ἐστὶν μόνη πρέπει νὰ
 ὀνομαζέσθαι Ἀκρόπολις ὅλων τῶν Πόλεων, Λυχνία, καὶ Λαμπὰς φωτίζουσα ὅλην
 τὴν Οἰκὸμῆν, Ὁφθαλμὸς ὁλωνῶν τῶν πικρῶν, καὶ Καρδία ζωτικὴ τῆς Πί-
 στως, αἰάμεσα εἰς ὅλον τὸ Σῶμα τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας Κε-
 φαλή ἐστὶν αὐτὸς ὁ Χριστός.

Ἀντὶ τὴν ἄλλων Χώρων, καὶ τῶν Κάσεων καυχῶνται νὰ ἔχωσι Κτίτορας, καὶ Οἰκι-
 τὰς μεγάλας, καὶ θαυμαστὰς Βασιλεῖς. ἢ Νινὴν τὸν Νίνον, ἢ Ρώμην τὸν Ρω-
 μῶλον, ἢ Ἀλεξανδρείαν τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, καὶ ἢ Κωνσταντινούπολιν τὸν Μέ-
 γαν Κωνσταντῖνον, ἀλλὰ ἐστὶν καυχᾶσαι πᾶς πάντοτε εἶχες, καὶ ἔχεις διὰ Βασι-
 λείαν τὸν Θεόν, ὅχι μόνον πρῶτα θεϊκῶς, καθὼς παραύω εἶπομεν, ἀλλὰ καὶ
 ὑστερα θεανδρικῶς. ἢ τῶν ὅς τῷ Θεῷ γενόμενος ἀνθρώπος, καὶ ἐρχόμενος νὰ
 σίβῃ μέσα εἰς τὰς Τείχους, προὔπαντῶν τῶν οἱ Λαοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι Βαίοφορῶν-
 τες, καὶ Κλαδηφορῶντες δὲν τὸν ἐφήμιζαν Βασιλεῖα λέγοντες, ἀλογημένοι ὁ ἐρ-
 χόμενος ἐν οἰόματι Κυεῖν Βασιλεῖς τῷ Ἰσραὴλ; ὅτι ὅταν κορωνάρισαι κάθεννα, εἰς
 τὸ τῶν τειχῶν τὸν κορωνάρισαι.

Εἰσεφανερώθη μέσα εἰς εἶσα μὲ τὸν ἀκαύθρον Στέφανον ὡς Βασιλεῖς καθή-
 μενος ἐπὶ τῷ Στραυρῷ, ὡς ἐπὶ θρόνον βασιλικῷ. δὲν ἦτον σημεῖα βασιλικὰ ἢ
 κόκκινη πορφύρα ὅπως τὸν ἐνέδυσαν οἱ Στρατιῶται, ὅταν ἀκόντες, καὶ μὴ βουλό-
 μενοι, γονυπετῶντες ἐμπροσθέντες, καὶ προσκυνουῦντέςτον τοῦ ἔλεγον, χαῖρε ὁ
 Βασιλεῖς τῶν Ἰουδαίων;

Δὲν ἦτον σημεῖον βασιλικὸν ὁ κάλαμος ὅπως τῷ ἔδωσαν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα,
 διὰ νὰ ἀπογράψῃ ὡς Βασιλεῖς τῷ Ἐθνεῖ ἡμῶν, καὶ τέκνα τῆς βασιλείας; μὲ τὴν
 καλαμάρι; μὲ τὸ καλαμάρι τῆς πλερᾶστου τῆς ἐσφαγμένης, μὲ πορφύρα
 χράμματῶν ὡς Βασιλεῖς, ἐπειδὴ τῶν Βασιλείων ἦτον δοσμένον νὰ γράφουσι μὲ πορ-
 φυρᾶ χράμματῶν. διάβασέμεν τὸν τίτλον τῷ Πιλάτῳ ἐπὶ τῷ Στραυρῷ γεγραμ-
 μένον μὲ τριῶν λογιῶν γράμματῶν, Ἑβραϊκὰ, Ἑβραϊκὰ, καὶ Ῥωμαϊκὰ, Ἰου-
 σῶς, λέγει, ὁ Βασιλεῖς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπειδὴ Βασιλεῖς τῶν Ἰουδαίων, ἔφθανε
 νὰ γράψῃ τὸν τίτλον μὲ Ἰουδαϊκὰ μόνον χράμματῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν καὶ μὲ Ἑβραϊ-
 κὰ, καὶ Ῥωμαϊκὰ; σημαδὶ ἦτον καὶ τῆτο, διὰ τὴν μὲ τὴν Ἀγίαν Πίστιν εἰς τῶν
 τῶν τείων Ἐθνεῖν ἰβασίλωσιν, εἰς ὅν Ἰουδαίους ὅν πικρῶσαντας, εἰς ὅν Ἑλλη-
 νας, καὶ εἰς ὅν Ῥωμαίους.

Καὶ πᾶ ἀλλῆ εἰδείξεν αὐτὸς ὁ Θεοῦ Δουλὸς Ἰησοῦς τὴν δεικνύμεν, ἢ βασιλικὴν
 θεοῦ παρα εἰς τὴν, κρεμάμενος εἰς τὸν Σαυρόν ἰπαιῶ, ὁπίταν μετέβα-
 λε, ἢ ἐβάραιξεν ὄλλω τὴν Κτίσιν, τῆ Οὐραϊα ἄμα, ἢ τῆ Ἐπίγεια, ἢ τῆ Κα-
 ταχθόνια. Ὅταν ἔκαμε ἢ ἐσκοτίσθη ὁ Ἥλιος, ἢ ἡ Γῆ ἐσεισθη, ἢ αἱ Πέ-
 τραί ἐσχίσθησαν, ἢ τῆ Μνημεῖα λυώχθησαν, ἢ ὁ περιβόητος Ναὸς ἐσχίσεν ὡς
 αὐτὸς ποῦ δεικνύμενος τῆ ἰματιάτου, τὸ ἐν αὐτῷ Καταπέτασμα, δὲν εἶναι τοῦτα
 ὅλα τῆ σημεῖα, ἢ τῆ πράγματα, ἔργα βασιλικῆς δυνάμεως;

Διὰ τοῦτα ὅλα λοιπὸν ἐσὺ Ἀγία Ἱερουσαλήμ πρεπόντως μόνη ἔχεις τῆ πρω-
 τεῖα, ἢ τῆ μεγαλεῖα πασῶν τῶν Πόλεων, διατὶ ἐσὺ μόνη ἠξιώθης νὰ ὀνομάζε-
 σαι Πόλις τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καθὼς αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἔλεγε. διατὶ εἶναι
 ἐσόλισεν ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς, ὅχι πορφυρεῶν ἀπὸ μετᾶξί βαμμένον με βαφὴν
 κόκκινω, ἀλλὰ με τῆ ἰδιάτη αἵματι ὅπως ἔχυσεν εἰς ἐσένα. εἶναι ἠγίασεν ὅχι
 με θυσίας ταύρων, ἢ τράγων, ὡς τὸ πρότερον οἱ Ἱερεῖς τῶν Ἑβραίων, ἀλλὰ με
 τὴν θυσίαν τὴν ζωοποιὸν τῆ Ἀγία Σώματος ὅπως ἐσφαγιάσθη εἰς τὸν Σαυρόν,
 ἢ διὰ μέσθ ἐσένα με τὴν θυσίαν ταύτην ὅλον τὸν Κόσμον ἠγίασε. ἢ διὰ τῆτο
 ὅχι μόνον Πόλις τῆ μεγάλου Βασιλείου ὀνομάζεσαι, ἀλλὰ ἢ πρῶτον Θεοσαστή-
 ριον τῆ πρώτῃ, ἢ μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ, παρ' ἢ ἢ τῆ λοιπὰ Ἀγία Θεο-
 σαστήρα τὴν ἀρχὴν ὡς ἀπὸ πηγῆς ἔλαβον, διὰ τὸ ὅποιον ἢ Ἀγία, ἢ Οἰκου-
 μενικὴ β'. Σύνοδος εἰς τὴν Συνοδικλεύτης Ἐπιστολῆν, Μητέρα πασῶν τῶν Ἐκ-
 κλησιῶν σὲ ἐμαρτύρησε, ἐπειδὴ πρώτη ἐσὺ ἐδιδάχθης τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῆ
 πρώτῃ, ἢ μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ. διὰ τῆτο ἢ διαδοχὸν ὅχι μόνον τῆς Ἱε-
 ρωσύνης (διότι τῆτο τὸ ἔχουσιν ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς) ἀλλὰ ἢ τῆ θρόνου εἰς ἐσέ-
 να ἄφησε τὸν Ἱερόν Γάκωβον τὸν Ἀδελφόν, ἢ Ἀπόστολον. διὰ τοῦτο ἢ ὁ ἐν
 σοὶ Ἀγιώτατος Θρόνος πρεπόντως Ἀποστολικὸς ὀνομάζεται, τὸν ὅποιον πάντοτε
 ἐσόλιζαν ἀδελφοὶ ἀγιώτατοι Πατριάρχαι, ἢ τῶν Ἱερών Ἀποστόλων ὁμότροποι, οἱ
 ὅποιοι ὅχι μόνον με ἀγιότητῃ ἐκυβερνήσαν τὸν ἐν σοὶ Ἀγιώτατον Θρόνον, ἀλλὰ ἢ
 με περισσὴν δισέβειαν, ἢ ὀρθοδοξίαν, ἐπειδὴ ἢ πάντοτε ἢ ἐίρηκα ἐν σοὶ χά-
 ρει τῆ Παναγίῃ Πνεύματος, δὲν σὺν ἄφῆσε νὰ παρατραπῶσιν ἀπὸ τὴν δισέ-
 βειαν, ἢ ὀρθοδοξίαν, ἢ διὰ τῆτο ἐσὺ τὸ ἔχεις ἐκ Θεοῦ ἠξίωτον χάρισμα, ὅτι
 οἱ Πατριάρχαι, ἢ οἱ Ἐπίσκοποι νὰ διαλάμπωσιν με ἀγιότητῃ, ἢ ὀρθο-
 δοξίαν, ἢ μάρτυς αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς ὅπου σὲ λέγει εἰς τὸ 60, Κεφαλ. τῆ Ἡ-
 σαίας, ἢ δῶσω σὺν Ἀρχοντάσθ ἐν εἰρήνῃ, ἢ σὺν Ἐπισκόπῃ ἐν δικαιοσύνῃ,
 ἢ ποία εἶναι ἢ ἀληθινὴ δικαιοσύνη ἢ πρὸς Θεόν, ἢ πρὸς ἀνθρώπους; ποία ἄλλη;
 παρα ἢ ὀρθοδοξία τῆς καθαρῆς, ἢ ἀμωμῆτου πίστεως, με τὴν ὅποιαν δισέ-
 βειαν, ἢ ὀρθοδοξίαν, πάντοτε οἱ ἰδικοίσθ Ἀρχιερεῖς διαπρέποντες, ἐδίδασκον
 τὴν ἱερὰν μαῦδραν τῆ Χριστοῦ, ἢ ὅχι τοῦτο μόνον, ἀλλὰ ἢ πρὸς σὺν Ἀιρετικῆς
 γενναίας ἀγωνιζόμενοι τῆτες κατήσχυαν, ἢ ἀπὸ τὴν μαῦδραν τῆ Χριστοῦ ὡς λύ-
 κες βαρεῖς σὺν ἐδίωξαν. καθὼς ἦτον ἐκεῖνος ὁ Ἀγιώτατος Κύριλλος Ἱεροσολύμων
 εἰς τὴν δευτέραν Σύνοδον, τοῦ ὅποιου τῆ Συγγράμματα, ἢ μάλιστα αἱ λεγόμε-
 ναι Κατηχήσεις ὅπου ἔγραψεν ὡς λύκτος ὀρθοδοξίας, ἄπαν τὸ σύστημα τῆς Ἐκ-
 κλησίας

κλήσιας νηπῶς φωτίζεσαν. Γεβνάλιος Γεροσολύμων Πατριάρχης εἰς τὴν τετάρτην Σύνοδον, ὁ Ἀγιώτατος Θεόδωρος Γεροσολύμων Πατριάρχης καὶ αὐτὸς εἰς τὴν 5. Σύνοδον, ὁ ὁποῖος αὐτὸν καλὰ καὶ σαματικῶς εἰς τὴν Ἀγίαν ἐκείνην Σύνοδον δὲν εἰσέσκειτο, ἀλλὰ καὶ ἀπίστας μεγάλας ἐβοήθησε τῶν Ἀγίων ἐκείνων Πατέρων, σέλλωνάστως ἐγράψως τὰ Πρακτικά τῆς Συνόδου, ὅπως εἶδω εἰς τὸ Γεροσόλυμα ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἀγιώτατου Πατριάρχου Γεροσολύμων Σωφρονίου, τὰ ὅποια σέλλωνάστως ἐκεῖ διὰ μέσου τοῦ διλαβισάτου ἱερέως Γεωργίου, καὶ Τοποτηρητοῦ τῆς Ἀγιώτατης τούτου Θρόνου, καὶ ἀναγινώσκοντες τὰ ἐπὶ τῆς Συνόδου, ἔλυσαν πᾶσαν φιλονεικίαν τῶν Αἰρετικῶν Μονοθελητῶν, καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐσερεύσαν.

• Ἀλλὰ καὶ μέχρι τοῦ νῦν οἱ πρὸ ἡμῶν Πατριαρχεῖαι, μὲ πολλὴν ἀγιότητά ἐσώλισαν τούτον τὸν Ἀγιώτατον Θρόνον, ὅσα ἡμεῖς ἠκούσαμεν παρὰ Πατέρων, καὶ ὅσα ἐν πείρᾳ ἐγνωρίσαμεν.

Ποῖος ἀνδραποδὸς δὲν διλαβήθη, ὡς λέγεται, τὴν ἀγγελολομήτην διαγωγὴν τῶν αἰοδύμων ἐκείνων Πατριαρχῶν τῶν πρὸ σου πατριαρχευσάτων ἐν τῇ Ἀγίᾳ ταύτῃ Πόλει, Γερμανοῦ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει, Σωφρονίου τοῦ ἰσαγγέλου, καὶ Θεοφάνους τοῦ τρισμάκαρος, καὶ διὰ βεβαιωτέραν μαρτυρίαν τοῦ λόγου. Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου νὰ ἐγνωρίσει τὴν ἐνάρετόν σου Πολιτείαν, Μακαριώτατε, καὶ Παναγιώτατε Δέσποτα, καὶ τὴν πατρικίαν, καὶ πολιτικὴν ἐπιστήμην, μὲ τὰ ὅποια κυβερνάς τὸν τὸν Ἀγιώτατον Θρόνον, καὶ νὰ μὴ σὲ συναριθμήσῃ μὲ τέτους ὅλους ὅπου εἶπαμεν; τῶν ὁποίων ὅλων καθῶς τοῦ Θρόνου τῶν ἐγίνετο διάδοχος, ποιητοτρόπως διάδοχος ἔγινε καὶ τοῦ τρόπου, καὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ τῆς ἀγιότητος, διότι ὡς φαίνεται καθῶς, ἄλλον ἀπὸ τέτους ἐμιμήθη εἰς τὴν ἀγιότητά, ἄλλον εἰς τὴν καθαρότητά, καὶ ἄλλον πάλιν εἰς τὸ καθαρὸν, καὶ φιλαθήρωπον, ἄλλον εἰς τὰς ἀρχυπνίας, καὶ ἄλλον εἰς τὴν ἐγκράτειαν, καὶ πάντας ὁμοῦ εἰς τὸν ζῆλον τὸν ὑπὲρ τῆς πίστεως. πολὺ νὰ εἰπῶ καὶ τίποτε περισσώτερον, καὶ μεμψέσθω μηδεὶς. ὅλους οὖν ἐπερίσσωσε εἰς οὖν καθημερινὰς πειρασμὰς ὅπως καθεντλεῖς οἵατις γενναῖος. διὸ καὶ ἀκολουθῶς ὅλους εἰς οὖν κόπας οὖν ἐπερίσσωσε, ὡς ὅπου μὲ δίκαιον τρόπον μαζὶ μὲ τὸν Μακάριον Παῦλον ἠμπορεῖς νὰ λέγῃς περισσώτερον πάντων, ἐκαπίασα, καὶ διὰ μετεροφροσύνην, καὶ ταπεινότητά τὴν συνειδισμένην νὰ λέγῃς ὑσέρον, οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἢ σὺν ἐμοί.

Διατὶ βέβαια πόσαις γνώσαις ἱστορικαῖς, καὶ ῥητορικαῖς νὰ ἤθελεν ἔχει τινὰς, νὰ δυναθῇ νὰ ἔξισορήσῃ, καὶ νὰ διηγηθῇ μακρῶς οὖν κόπας, οὖν μόχθους, τὴν περιόδον, τὰς ὁδοιπορίας ὅπως κάμνεις συνεχῶς διὰ ταύτην τὴν Ἀγίαν Γῆν, ὅπως ἢ μία Πάλιν σὲ προπέμπει, καὶ ἢ ἄλλη σὲ ὑποδέχεται, καὶ ἢ ἄλλη σὲ καρτερεῖ ὡσαύτῃ ἄλλον Χριστὸν Ἀπόστολον, ὅπως καὶ μόνος ἔξ ἀκοῆς εἰς ὅλους γίνεσαι ποθεινός, καὶ ἐράσμιος, καὶ ἄλοι ποθεῖς νὰ ἀπολαύσῃς τὸν ἱερόν σου, καὶ σεβάσμιον χαρακτήρα. διὰ τὰ ὅποια ὅλα τὰτα, καὶ νὰ καυχᾶσαι ἐν Χριστῷ ἠμπορεῖς πάλιν ὡσαύτῃ τὸν Παῦλον, καὶ νὰ λέγῃς, εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. καὶ τίνα ταῦτα; ὁδοιπορίαί πολλαί, κίνδυνοι ποταμῶν, κίνδυνοι

λησῶν,

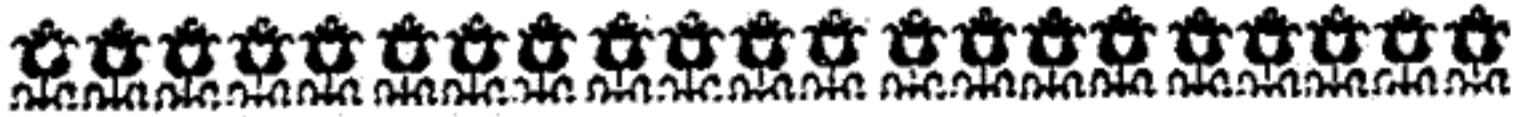
λησῶν , κίνδυνοι ἔξ ἰσθμῶν , κίνδυνοι ἐν πόλει , ἐν ἐρημίᾳ ἢ ἐν θαλάσῃ , ἐν ψα-
δαδέλφοις , ἢ τὸ μεγαλύτερον , δεσμὰ , ἢ φυλακαὶ , ἢ ἀπειλαὶ θανάτου .
ἀπὸ τῶν ὁποῖα Θεὸς φυλάττειν τὸς σε διὰ πολλῶν ὠφέλειαν ἐλαφροῦς αἰαφαιεῖς
ὡς Μάρτυς αἰαίμακτος .

Ἐδικόν σε λοιπὸν εἶπαι ἢ τέτο , ἢ κατὰ πολλὰ ἀρμόδιόν σε νὰ λέγῃς μετὰ αὐτὸν
πάλιν τὸν Παῦλον , ἢ ἐπισύστασις ἢ κατ' ἡμέραν , ἢ μέριμνα τῆς ἀγίας , ἢ
ζωοδόχου Τάφου , ἢ τῆς ἀγίας ταύτης Γῆς , νὰ τὴν διαφυλάξῃς εἰς προσκύνη-
σιν , ἢ ἀγιασμὸν πάντων τῶν δισεβῶν Χερσιανῶν , διὰ τὸ ὅποιον ὁλωνῶν τὴν ἐν-
νοίαν εἰς τὴν λόγσον ἐπῆρες . ἢ τίς ἀσθενεῖ ἢ ἢκ ἀσθενεῖς ; τίς σκανδαλίζεται
ἢ ἢ πυρεθεῖ ; ἢ ἐλωνῶν τῶν Χερσιανῶν τὴν φροντίδα ἔχεις , διὰ τὸ ὅποιον ὡσάν
ἀργυρὸς φύλαξ τῆς μαῖδρας τῆς Χερσῆ , σεκάμενος ἀκαμπισμένος εἰς τὴν βακ-
τηρίαν τῆς Σαυρῆ πάντοτε , δὲν δίδεις ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σε , οὐδὲ τοῖς βλε-
φάροις νυσαγμὸν , ἐδὲ αἰαίπαισιν τοῖς κροτάφοις , ἕως ὅτε νὰ εὕρῃς τόπον τῶν Κυ-
εῖν , ἢ σκλήωμα τῶν Θεῶν Γακαῖν , ὅπῃ δὲν εἶται ἄλλος ὁ τόπος τῆς Κυεῖν , ἢ
τὸ σκλήωμα τῆς Θεοῦ Γακαῖν , παρὰ αἱ ψυχαὶ τῶν καθαρῶν αἰσθράπων , ἀπὸ
τῶν ὁποῖα τῶν πρῶτα ἔχει ἢ καθαρῶτα τῆς ψυχῆς .

Ἄλλα ὁμοιάζω ἐγὼ σήμερον ἐνός ὅπῃ τὴν ἡμέραν τὸ μεσημέρι αἰαίπει ἕνα μι-
κρὸν κηρὸν νὰ δείξῃ τὸν Ἡλίον εἰς τὸν Οὐρανὸν , πῶς φεγγεβολῶ , ἢ φωτίζει
ἅλον τὸν Κόσμον .

Διατὶ ποία Γῆ , ποία Πόλις , ποία Χώρα , ποῖος Λαὸς ὀρθόδοξος εἶναι ἐκεῖ-
νος ὅπῃ δὲν ἐγνώρισε τὴν σὴν Μακαριότητῶν περιπατῶντα , ἢ κατὰ λάμποντα ὀ-
λὴν τὴν Γλῶσσαν ὡς ἄλλος λαμπρότατος Ἡλῖος , μετὰ τὰς πνευματικὰς , ἢ νοη-
ταῖς ἀκτίνας τῆς φωτεινῆς , ἢ ἀγλαομόρφου ψυχῆς ;

Διατὶ κατὰ ὅσον ὁ αἰσθητὸς ἕτος Ἡλῖος , μετὰ τὴν θέρμην τῶν ἀκτίνων ὅπου
πέμπει πλησιάζει εἰς τὴν Γλῶσσαν , κάμνει διπλᾶς ἐνεργείας , ἢ ὀπό-
ταν μακρῶν ἀπὸ τῆς λόγουμας , σὺρνει ἀπὸ τὴν κατ' ἡμέρας Γλῶσσαν ἀτμὸς ὑγρῶν ,
ἢ συσφιάζοντες ὅλον τὸν Οὐρανὸν , τὸν σκυθρωπὸν χειμῶνα ἐργάζεται , ἢ πάλιν
ὅταν ὑψόμενος ἐρχεται πρὸς ἡμᾶς , μετὰ τὴν ἰδίαν θερμότητῶν σὺρνει ἀπὸ τῶν
ἀπὸ τὴν ὄψιν τῆς Γῆς ὅλα τὰ βλασάοντα , φυτὰ λέγω , ἢ βοῦνας , ἢ δίδον-
τες τὴν βλάστησιν . τὰ κάμνει νὰ αἰσθηφορεῖ , ἢ πρὸς καρποδοσίαν νὰ ἐτοιμά-
ζονται , τοιαυτῶν καὶ ὁ νοητὸς Ἡλῖος τῆς καθαρῆς ψυχῆς λείποντες
μακρῶν ἀπὸ τῆς λόγουμας , κατῆφειαν πολλῶν , ἢ ἄλλον χειμῶνα σκυθρω-
πὸν εἰς τὰς ἰδικίας ψυχὰς ἀφίνεις νὰ γίνεται , ἀλλὰ ὅταν πλησιάζῃ πρὸς
τὴν λόγουμας σωματικῶς ἐπιδημῶν , κάμνει εἰς ἡμᾶς τὸ γλυκύτατον ἔαρ , ἢ τὴν
αἰοξίν , αἰξάνεις τὰ νοητὰ βλασάοντα τῶν ἡμετέρων ψυχῶν , ἢ πρὸς καρποφο-
ρίαν τῶν μυσηρίων τῶν πνεύματος μαῖς παρασκάδεις .

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΒΙΒΛΟΥ.

- Κεφ. 1. Ἱστορία, καὶ Περιγραφή γενικὴ τῆς Ἀγίας Γῆς, ἢ τῆς Παλαι-
στίνης. Σελίς 1
- Κεφ. 2. Περὶ τῶν διαφορῶν ὀνομασιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς. 2
- Κεφ. 3. Εἰς ποῖας πρώτον ἐδόθη ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, καὶ ποῖος πρώτον τὴν
ἐκυρίασε νομίμως, καὶ δικαίως. 11
- Κεφ. 4. Περὶ τῶν Ὁρέων τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας, ἐκ τῶν ὁποίων γίνεται
φανερὸν, ὅτι ἡ θεὸς αὐτῆς δεῖσκειται εἰς τὸ μέσον τῆς Γῆς, καὶ
τὸ Προφητικὸν, σωτηρίων εἰργάσασθαι ἐν μέσῳ τῆς Γῆς. 16
- Κεφ. 5. Περὶ τῶν διαφορῶν Καταγραφῶν, καὶ Οἰκητόρων τῆς Ἀγίας Γῆς. 27
- Κεφ. 6. Περὶ τῆς ἀκρασίας, ἀφορείας, πολυφορείας, ἀδυνίας, καὶ τῶν πλή-
θους τῶν αἰθράπων τῆς Ἀγίας Γῆς. 34
- Κεφ. 7. Περὶ τῶν ἑταιρέων Ὁρέων τῆς Παλαιστίνης. 41
- Κεφ. 8. Περὶ τῶν Ποταμῶν τῆς Παλαιστίνης. 45
- Κεφ. 9. Περὶ τῶν Λιμένων, τῶν καὶ Θαλασσῶν ὀνομαζομένων τῆς Ἀγίας
Γῆς. 47
- Κεφ. 10. Περὶ τῆς Ἀγίας Ἱερουσαλήμ, δηλαδὴ περὶ τῆς σημασίας τῆς ὀνόμα-
τος αὐτῆς, καὶ εἰς ποῖον κληρὸν, καὶ φυλῶν ἐδόθη. 51
- Κεφ. 11. Ποῖος πρώτος ἐθεμελίωσε ταύτην τὴν Πόλιν τὴν Ἀγίαν, καὶ ὅτι
ἐκοδόμητο εἰς τέσσαρα ὄρη, καὶ ποῖα λέγεται παλαιὰ Ἱερουσα-
λήμ, καὶ ποῖα νέα. 57
- Κεφ. 12. Ὅτι ἡ Ἀγία Πόλις ἐσάθη περιβόητος πρὸ τῆς τῆς Κυρίας ἡμῶν ἐλπί-
σεως, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ, ἑταιρέως δὲ διὰ τὴν Οἰκοδομίαν τοῦ
Ναῦ τῆς Σολομώντος, καὶ σύντομος ἐν μέρει ἐκφρασις τῆς αὐτῆς. 64
- Κεφ. 13. Περὶ τοῦ θεοῦ, καὶ προσκυνητοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀναστά-
σεως. 67
- Κεφ. 14. Ὅτι ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ θεὸς Ναὸς τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀναστάσεως ἦτον
προτυπόμενος καὶ ἐκ τῆς κατὰ τῆς ἀκακίας, καὶ ἀδωότητος. 68
- Κεφ. 15. Ὅτι ὁ αὐτὸς ἐνδοξος, καὶ θεὸς Ναὸς προετυποῦτο καὶ ἐν τῇ φυσικῇ
Νόμῳ. 72
- Κεφ. 16. Ὅτι ὁ αὐτὸς ἦν προτυπόμενος καὶ ἐν τῇ γραφικῇ Νόμῳ εἰς τὸν Ναὸν τῆς
Σολομώντος, ἕτινος καὶ ἀσυγκρίτως προτιμότερος. 75
- Κεφ. 17. Ὅτι ὁ θεὸς ἕτις Ναὸς προσφητῶν δι' αἰνιγμάτων καὶ παρὰ τῶν Προ-
φητῶν, καὶ καὶ τῶν τῶν τρόπων. 77
- Κεφ. 18.

Κιφ. 18. Παρὰ τίτων ἐπίσθη τῆ τλιῶ ἀρχιῶ , ἢ ποσαχῶς ἐπομαίεται , καὶ
ὑπὸ τίτων αἰακανίσθη ὑστερον ὁ θεῖος οὗτος Ναός κατὰ διαφόρους
καιρούς . 82

Γχογραφία τοῦ Θεῖου Ναοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου . 106

Πίναξ τῆς Ἀγίας Πόλεως μετὰ τῶν περὶ αὐτῆς .

Κιφ. 19. Ὅτι ἡ πρὸς τλιῶ Ἱερουσαλήμ ἰδοιορία , ἢ προσκύσεις τῶν Χριστιανῶν
ἐστὶν ἀρχαία . 107

Κιφ. 20. Λύσις τῶν αἰτικιμῶν λόγων , ἢ ἐπιχειρημάτων , δι' ἃ οἱ τῆ τιμῆ
τῶν Ἀγίων Τόπων μαχόμενοι βλασφημῶσαν . 113

Κιφ. 21. Τίς ἡ ἀφέλεια τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ Προσκυτήσεως , καὶ πόσῃ
ἴσῃ . 122

Ἐγκώμιον τῆς Ἀγίας Πόλεως μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ πατριαρχισαύτων , καὶ
ιδίως τοῦ Κυρ Παΐσις . 125

Τ Ε Λ Ο Σ .